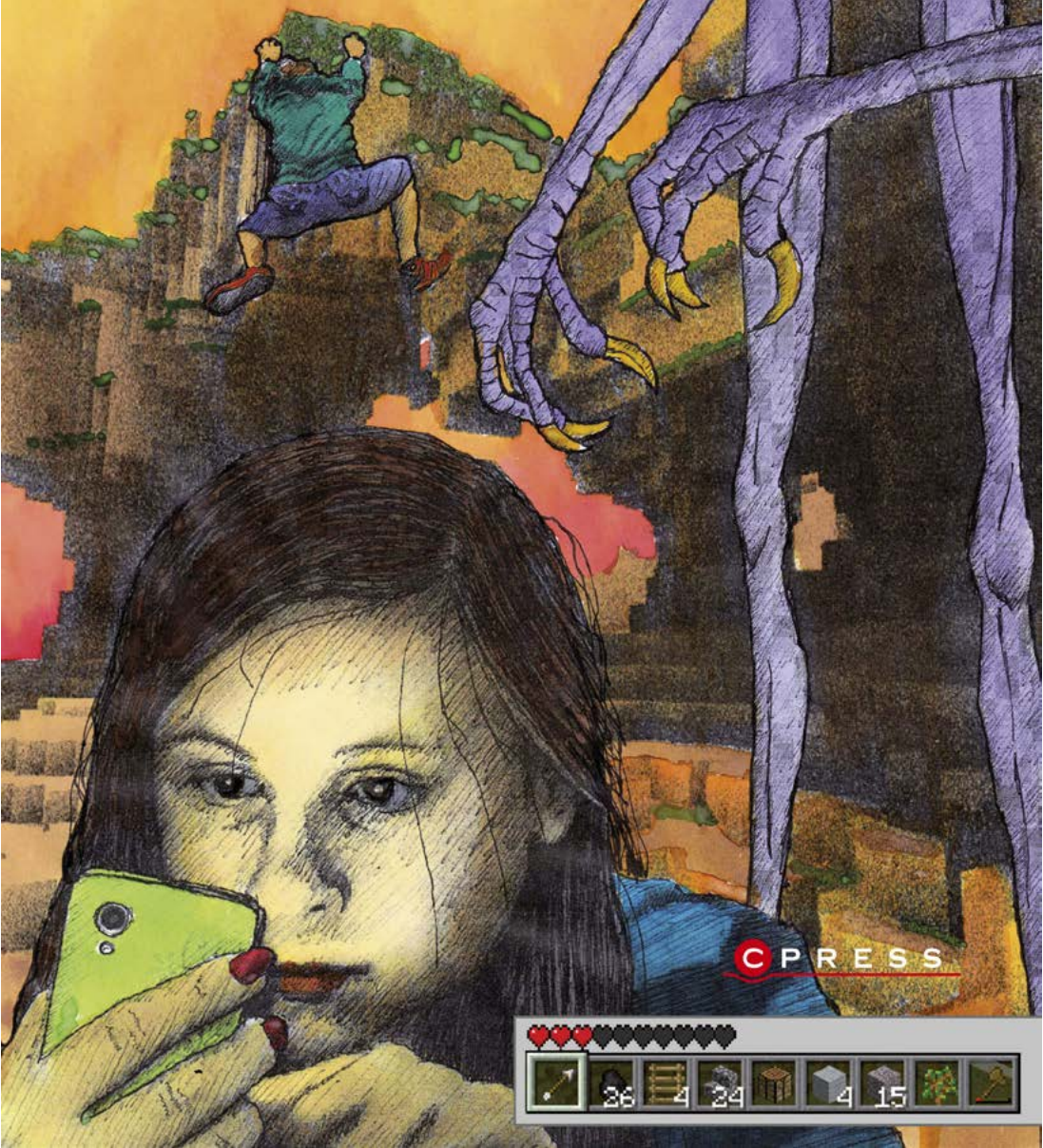
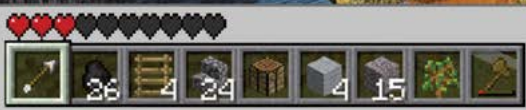

PETR HETEŠA

ZA JATCI MINECRAFTU

CPRESS

Zajatci Minecraftu

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.computerpress.sk
www.albatrosmedia.sk

Petr Heteša

Zajatci Minecraftu – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

ZAJATCI MINECRAFTU

PETR HETEŠA

Zajatci Minecraftu

Petr Heteša

Preklad: Miroslav Šatka

Jazyková korektúra: Barbora Petrechová

Obálka: Petr Heteša a Věra Mleczková

Ilustrácie: Petr Heteša

Zodpovedný redaktor: Zuzana Kullová

Technický redaktor: Radek Střecha

Translation © Miroslav Šatka, 2015

Objednávky kníh:

<http://www.albatrosmedia.sk>

eshop@albatrosmedia.sk

tel.: 02/4445 2048

ISBN v tlačenej verzii 978-80-264-0841-3

ISBN e-knihy 978-80-264-0854-3 (1. zverejnenie, 2016)

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Vydalo vydavateľstvo CPress v Brne roku 2015 v spoločnosti Albatros Media a.s., so sídlom Na Pankráci 30, Praha 4, číslo publikácie 23064.

© Albatros Media a. s., 2015. Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť kopírovaná a rozmnožovaná za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

1. vydanie

ALBATROS MEDIA a.s.

PETR HETEŠA

ZAJATCI MINECRAFTU

 P R E S S

Brno
2015

Podakovanie:

Autorom publikujúcim na internete pod značkou Nargon CZ, ktorých stovky polhodinových inštruktážnych videí s komentárom priamo z hry boli pre mňa neoceniteľnou inšpiráciou a pomocníkom. Denisovi Daňkovi za objasnenie niektorých aspektov hry, ktoré som spočiatku nechápal. Michalovi Vítovcovi za inštruktáž k facebooku a inteligentným telefónom, Vanesse Hrošovej za priblíženie slovníka dnešných teenagerov (tri štvrtiny by však neprešli cez editora a jazykového korektora) a všetkým ostatným, ktorí mi pomohli aspoň čiastočne sa orientovať vo svete tých, ktorým je táto kniha určená.

V neposlednom rade by som ďalej chcel poďakovať mojej editorke Zuzke Neubauerovej, chrániacej nevinné teenagerské čitateľské duše nielen pred krvou a vulgarizmami, ale aj vecnými chybami v texte. V podstate by mala byť uvedená ako spoluautorka, keďže nápad a koncepcia knihy sú jej.

I.

CREATE NEW WORLD

1.

Davidovi sa podarilo vyťažiť ďalší kubík obsidiánu, keď vonku opäť mohutne zahrmelo. Prudký dážď s krúpami bubnoval do okien a tým ešte znásoboval zlovestné čierno-červené pekelné prostredie Netheru, v ktorom sa David vrhol na ďalší obsidiánový blok.

„Chalani, už by ste to ale mohli nechať tak,“ povedala znudene Nela Šimánková z hlbokého kresla, zatiaľ čo Zuzana Hrabčáková vedľa na sedačke si tak isto znudene prezerala svoje červené nechty so striebornými hviezdčkami.

„Pozri, na obsidián nenarazíš každý deň. A navyše je to ohromne vzácna surovina, ktorá sa ti hodí na veľa vecí,“ zavrčal vedľa sediaci Lukáš Sezemský, hltajúci monitor počítača rovnako ako David.

Vonku znova zahrmelo.

„Už vidím nášho psa doma,“ poznamenala Zuzka, „ako je zaležený pod stolom so zježenými chlpmi a je od strachu celý bez seba.“

„No a to akože budete hrať celé popoludnie?“ spýtala sa otrávene Nela.

„Ale nie, už končím. Musím vypadnúť skôr, než sa tu objaví nejaký aktívny zombie.“

„Pozor, vzadu práve jedného vidím,“ zašepkal Lukáš, ako keby ho mohla tá virtuálna príšerka počuť.

„Kde tu máte záchod?“ ozvala sa Nela a vstala z kresla.

„Do chodby a prvé dvere vpravo.“

2.

Ťažký búrkový mrak nad Lesnou sa presunul z konečnej deviatky a jedenástky nad Nezvalovu. Napätie medzi ním a zemským povrchom sa zvýšilo na 30 miliónov voltov a potom sa z neho vrhol k zemi žltobiely kľukatý had, akoby v divokých krčoch. V ďalšom okamihu bola bleskozvodová sústava Nezvalovej 28 zahľtená prúdom silným dvadsaťtisíc ampérov. Časť tohto prúdu absorbovala armovacia výstuž panelov, od ktorej potom už bolo k elektrickým rozvodom domu len pár centimetrov.

3.

Nela na toalete pocítila, ako sa celý ten malý priestor mierne zachvel, a potom zhaslo svetlo.

„No to je teda fakt celkom vtipné,“ poznamenala nahlas.

Nakoniec sa však zvládla obliecť a vymotať sa von.

„Nemáte tu sviečku?“ zakričala do čierno-čiernej tmy, ale odpovede sa nedočkala.

Určite jej to robia naschvál. Na Sezemského by sa to podobalo. Po hmate prešla chodbou do obývacej izby. Tam už rozoznala aspoň obrysy nábytku, pretože do miestnosti oknom dopadalo zvonka slabé svetlo. Zrejme vypadol len tento panelák. V obývačke nikto nebol.

„To si akože robíte srandu?“ spýtala sa prázdneho priestoru.

Obišla sedačku a nazrela za ňu. Nikde nikto. Panebože, tí sú ale hlúpi.

„Pozrite, tak to už stačilo. Vylezte. Už ste ma akože vydesili. Bolo to super.“

Opäť žiadna odpoveď. Otrávene sa posadila do kresla.

„Tak to som zvedavá, ako dlho vás to bude baviť. A nepripadá vám to trochu puberťácke?“

Žiadna odpoveď. Vedela, že Nechvátal aj Sezemský sú na podobné sprostosti experti, ale že ukecali aj Zuzu, to nechápala. Po piatich minútach svetlo slabo zablikalo a potom zasa zhaslo. No pozrime, už na tom snáď niekto pracuje. O ďalšiu minútu sa rozsvietilo.

Zostala ešte chvíľku sedieť, keby zasa zhaslo. Ale vyzeralo to, že už je to v poriadku.

Vstala a prešla späť do chodby. Nazrela do kúpeľne. Prázdna. Prešla celý byt. Kuchyňu, špajzu, šatník, spálňu a Davidovu izbu (mal tam väčší neporiadok ako ona). Nazrela aj na balkón. Ale byt bol prázdny. Takže tí blázni vypadli úplne von? V tom daždi? Prešla späť do obývačky a sadla si na sedačku. Na laptope položenom na stolíku opäť naskočila rozohraná hra. A potom ich uvidela. David s Lukášom tam stáli pri nejakej kockatej hore a bezradne sa rozhliadali okolo seba. Nela zažmurkala a natiahla sa až k monitoru. Boli to fakt oni. Nechvátal so Sezemským. Skúsila na nich zamávať, ale nereagovali. Nevideli ju.

4.

David si pretrel oči, aby sa ubezpečil, že sa mu to len nezdá. Krajina okolo neho mu síce bola dôverne známa, napriek tomu to bol svet, v ktorom sa predsa nikdy nemohol ocitnúť. Spomenul si na búrku a ako všade zhasli svetlá. Možno doňho udrel blesk a teraz je v bezvedomí. A má halucinácie. Skúsil sa uhryznúť do prsta.

„Au!“ zareval nahlas, keďže si ho skoro odhryzol.

Nebola to žiadna halucinácia ani sen.

„Ty kokso, my sme v Minecrafte,“ ozvalo sa za ním.

Otočil sa. Lukáš na to všetko okolo zízal rovnako neveriacky ako on.

„To je nejaká blbosť, nie?“

„To je poriadna blbosť, to máš pravdu. Ale proste sme tu.“

David urobil dva kroky dopredu, aby sa znova presvedčil, že sa mu to všetko len nezdá. Nezdalo.

„Asi nás to vcuclo,“ povedal Lukáš.

„Ako vcuclo?“

„Čo ja viem?“

„Nemohlo nás to vcucnúť, dofrasa. Veď je to len virtuálna realita. Trápny softvér napchatý v šrote od Apple.“

„To máš pravdu. Ale mám taký dojem, že teraz sme súčasťou toho trápneho softvéru aj my dvaja.“

David sa posadil vedľa Lukáša a snažil sa usporiadať si myšlienky. To predsa nie je možné. Ale nech sa na to pozeral z kto-

rejkol'vek strany, vždy nakoniec došiel k rovnakému záveru ako Lukáš. Nejakým nedopatrením sa stali súčasťou Minecraftu.

„Ty kokso, tak to je fakt husté.“

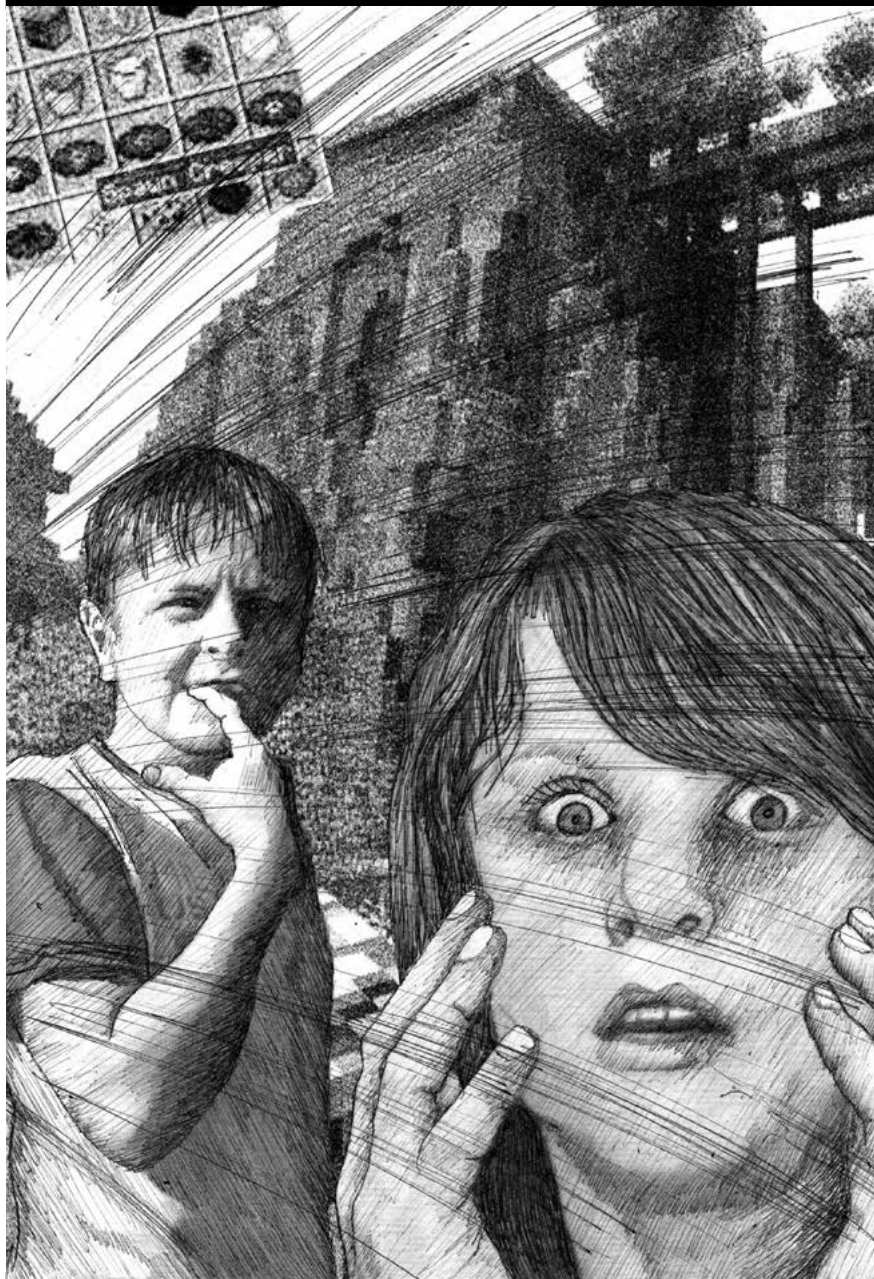
„Megahusté.“

„A ak je to pravda, tak je veľké šťastie, že to vcuclo iba nás a nie aj tie baby. Tie by sa tu z toho asi zbláznili.“

„To je fakt.“

Minecraft

level error

David si pretrel oči, aby sa presvedčil, že sa mu to len nezdá.

5.

Zuzka otvorila oči a keď vstrebała to, čo videla, prestala im veriť. Nevedela, kde je a čo sa stalo. Jediné, čo vedela, bolo, že je Hrabčáková a nemá byť tu, ale u Nechvátalovcov v obývačke s Lukim, Davidom a Nelou. Lenže tu nebol ani jeden z nich a nebola tu ani tá obývačka. Namiesto nej len nejaké divné hranaté stromy, kockato hranaté hory a vlastne celá krajina bola divne kockovitá.

Spomenula si, kde ju už videla. V tej ich blbej hre. Áno, to je presne ono. Tak nejakto to vyzeralo v tej hre, z ktorej boli Nechvátal so Sezemským hotoví. Lenže čo tu robí ona? Znova sa rozhládla okolo seba. Po oblohe sa pomaly pohybovali bláznivé hranaté mraky. Čo je to za blbosť? Primiešali jej niečo do koly a ona má teraz halucinácie?

Obďaleč sa na lúke pásli divné fľakaté tvory. Tiež hranaté. Mali hranaté telo, nohy, hlavu aj ňufáky. No to snáď nie.

6.

Nela vytiahla mobil a chvíľku listovala zoznamom. Napadol jej Šenkýř. To je tiež taký blázon, ako tí dvaja. Dlhو nerozmýšľala a prešla palcom cez displej. Vzal to hneď.

„Ahoj, krásavica, čo ťa trápi?“

„Potrebujem, aby si prišiel k Nechvátalovcom.“

„Kedy?“

„Hneď. Bola som tu s nimi a pri tej búrke zrazu zmizli.“

„Kto?“

„No David s Lukim. A teraz ich vidím v laptope.“

„Počkaj, pomaly.“

„Sú v tej hre, čo je tam všetko hranaté. Ale oni sú normálni, nie hranatí.“

„A ty si u Nechvátalovcov?“

„Hej.“

„A čo tam robíš?“

„Skrátka som tu bola. Aj so Zuzou.“

„A čo ste tam robili?“

„Ježišmária, to je hádam jedno, čo sme robili. To nerieš. Skrátka zrazu zahrnelo, zhasla električka, no a keď sa znova rozsvietilo, tak som tu zostala sama a chalani sú vo vnútri. V laptope.“

„Počkaj, počkaj. Pomaly. Takže ty a Zuzka ste boli u Nechvátalovcov s Davidom a Lukášom...“

„Veď to hovorím.“

„A nie je to tak, že ste u nich v chladničke našli nejakú fľašku a potom...“

„Nenašli sme žiadnu fľašku. Nie som opitá. Mala som len kolu, ak ťa to zaujíma. A potom sa stalo...“

„A nechceš sa z tej koly vyspať?“

„Ty si teda idiot.“

Nela zrušila hovor. Až teraz si uvedomila, že celá tá situácia je taká uletená a neuveriteľná, že jednoducho nemá cenu ju vysvetľovať. Šenkýřa odpísala. Ako druhý jej napadol Filip Snopek. Navolila v mobile jeho fotku.

„Ahoj. Potrebujem pomoc,“ vyhrkla, sotva sa ozval.

„Čo sa deje?“

Rozhodne mu nemienila hovoriť to isté, čo Šenkýřovi. Dopadlo by to rovnako.

„Nepýtaj sa a príď k Nechvátalovcom. Počkám tu na teba.“

„O čo ide, Nela? Si v poho?“

„Nie som v poho. Preto potrebujem, aby si prišiel. Hneď.“

„Stalo sa niekomu niečo?“

„Ešte nie, ale mohlo by.“

„Tomu nerozumiem.“

„Tak hlavne príď.“

Nela ukončila hovor. Dúfala, že ho vydesila dosť na to, aby naozaj prišiel. Zahľadela sa na monitor laptopu. Iba pustá, kockatá krajina. A v dialke sa niečo pohlo. Ale nemalo to ľudský obrys.

7.

David sa zarazil.

„Počkaj, tu to vôbec nespoznávam.“

„Netáraj. Ty si ten svoj svet ešte neprešiel celý?“

„Práveže prešiel. Lenže toto nepoznám.“

„Tak to je super, pretože odtiaľto si ani neotvoríme mapu. To sme v tom prípade úplne stratení.“

Stáli pred obrovskou zložitou stavbou, ktorej kraľovali dve štvorlistové vrtule siahajúce skoro až na zem. Ako keby niekto spojil dva obrie veterné mlyny. Navyše to bolo úplne nezmyselné, keďže každý z tých vrtuľových listov mal na sebe ďalšiu menšiu štvorlistovú vrtuľu.

„Toto musel vymyslieť nejaký magor,“ prehodil Lukáš.

„Buď si istý, že ja som to nebol.“

Okolo stavby sa pásli kravy. Biele s oranžovými škvrnami a dvoma hlavami.

„Pozri, David, toto nie je normálne,“ ukázal na ne Lukáš.

„Vďaka za info. Normálne nie je už to, že sme tu.“

„Hej, je to úlet. Lenže dvojhlavá krava je megaúlet. Aj Minecraft má nejaké pravidlá.“

Prišli bližšie a dve zo zvierat k nim zvedavo otočili hlavu.

„Aj ten ich ksicht je nejaký divný,“ doplnil Lukáš.

8.

Filipovi to nedalo a zavolať Romanovi Šenkýřovi.

„Čauko. Teraz mi volala Šimánková, celá hotová, že...“

„Áno, mne volala tiež. Z párty u Nechvátalovcov. Mám dojem, že si tam otvorili fľašku a nejako to nezvládli.“

„Chcela odo mňa, aby som hneď prišiel, že sa niečo stalo. Ale nepovedala mi čo. Takže ty myslíš, že je opitá?“

„Hej,“ povedal Roman. „Mlela niečo o tom, že David s Lukim hrali nejakú hru a teraz sú v laptope, kde je všetko hranaté.“

„Čože?“

„No fakt.“

„To akože sú v Minecrafte?“

„Nehovorila kde. Hovorila v hranatom svete v laptope.“

„No, to je Minecraft.“

„Ty už si rovnako šibnutý ako ona. Kašli na to.“

„Lenže ona v tom telefóne vyzerala fakt vydesená.“

„Vieš čo? Tak brnkni Davidovi, nech máš pokoj, keď ťa tak trápi stav našej drahej Nely, ktorá si teraz asi užíva alkoholové opojenie.“

„Dobrý nápad, zavolám mu.“

9.

Davidovi zazvonil mobil práve vtedy, keď s Lukášom zaľahli za skalný útes, aby sa ukryli pred dvojhľavými kravami s ohnivými jazykmi.

„No to sa podrž, on tu je dokonca signál?“ povedal prekvapene David a vytiahol mobil z vrečka.

Na displeji svietila fotka Filipa. Prešiel palcom cez displej a priložil si ho k uchu.

„Čau, David, pred chvíľou mi volala Nela, že...“

„Ty kokso, my sme s Lukim v Minecrafte.“

„Čože?“

„No fakt, nekecám. Nevieť, ako je to možné, ale skrátka tu fakt sme. A dejú sa tu divné veci.“

„Počkaj, takže si tiež opitý?“

„Nie som opitý, došľaka. O chvíľu ti pošlem video, ako Luki leží medzi redstonmi. A dejú sa tu neskutočné veci.“

David to zo seba chrľil, akoby sa bál, že sa spojenie každú chvíľu preruší.

„Stalo sa to, keď bola tá búrka. Zhaslo svetlo a zrazu sme boli tu. A vôbec to nie je normálne, pretože sú tu dvojhľavé kravy.“

„To teda musíte byť v nejakej upgradovanej verzii, ktorá ešte nie je na trhu.“

„Nevieť, kde sme. A už vôbec by mi nenapadlo, že by mohol fungovať mobil. Ešteže tak. Musíš s tým niečo urobiť.“

„Čo ako?“

„Odtiaľto to nemôžeme nijako ovládať, chápeš. Nemôžeme si prepínať knižnice ani módy, skrátka nič. Nemôžeme odtiaľto stlačiť éčko, aby sa nám objavil inventár, ani F10 pre pozastavenie hry. Zájdi k nám a niečo s tým skús.“

„K vám?“

„No jasné. Asi to beží na mojom laptope.“

„A vaši sú doma?“

„Nie. Sú na chalupe a budú tam až do pondelka. Ale ak ti volala Nela, tak tam asi je. Hneď zavolaj, nech tam počká, a potom mi daj vedieť. Ale určite to urob. Zatiaľ čau.“

David ukončil hovor a otočil sa k Lukášovi.

„Ak je Nela stále u nás, a ja dúfam, že hej, tak s tým snáď Filip niečo urobí.“

„A čo myslíš, že s tým urobí?“

„Čo ja viem? Aspoň by to mohol vypnúť alebo úplne vydeletovať.“

„Ježišmária, len to nie. Čo ak to potom vypne a vydeletuje aj nás?“

„Došlaka, to mi nenapadlo... Pošlem mu esemesku. A aj video. Postav sa tam k tej skale.“